

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN Tongeren bij M. Collé, uitgever en eigenaar van dit blad, grote Markt, nr 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT binnen de stad, 7 fr. per jaar. buiten de stad, 8 fr. Een blad afzonderlijk 15 centiemen. Aankondigingen 15 centiemen per drukregel.

TONGEREN, DEN 2 JAART.

Se naat en Kamer.

De Gazette de France zegt, dat de Senaat meester Bara te elft willen treffen; dat hij heeft willen doen blikken, door het budget te verwerpen, dat de conservatieve partij niets meer met dien minister wilde te doen hebben.

Sprekende over de weigering van 6000 fr. aan de Acta Sanctorum zegt l'Union, dat het werk der Bollandisten eene der glories van België is, en door die intrekking slaat het belgische ministerie zich in den ban van heel het geleerde en geleetterde Europa.

Doorslaander is nog de Monde van Parijs: De conservativen, zegt het blad, hadden de stontmoedigheid de helft der stemmen in den Senaat tegen den minister van justitie te richten, en nu neemt de andere partij, om zich te wreken, 6000 fr. af aan de Jesuïeten.

Middelerwijl heeft er eene zeer belangrijke briefwisseling in de dagbladen plaats, en welke onze lezers moeten kennen, om des te beter over den toestand te oordeelen.

Die goede M. Forgeur! L'Étoile, welke zeker niet verdracht zal voorkomen, klopt den onbedachtzaam geschreven brief, met een enkel woord ten gronde: wel, zegt het blad, waarom waart gij M. Forgeur, niet aanwezig zooals het uwe plicht was? In dat geval zou de uitslag anders zijn geweest.

M. Forgeur heeft door dat briefke, het welk juist niet spreekt ten voordeele van zijn politiek doorzicht, een bewijs van onderdanigheid en verkleefdheid willen geven aan het ministerie, terwijl hij daarenboven enkel een bewijs van onbetrouwbaarheid gegeven heeft.

Het spijt mij dat gij, zonder de bijeenkomst van den Senaat af te wachten, vermoend hebt openlijk aan 25 uwer kollega's, verzuimende te kunnen toerichten, die zoo gewichtig als onverdiend zijn, en welke betrekking hebben op de stemmen, die zij over het budget van justitie hebben uitgebracht.

Ik vraag u enkel of uwe afwezigheid en die uwer vrienden, welke naar aan ons toch niet wisten kan, ons verplichtte van de discussie te verdedigen, en dat zij ons moest beletten ons, volgens ons geweten, te stemmen.

Ik heb echter niet eene levendige voldoening gezien, hoezeer de waardigheid van den Senaat u ter harte ging. Ik hoop dus op uwe hulp te kunnen rekenen, om met ons te protesteren tegen de voordracht in de Kamer van hetzelfde budget, den dag te voren in den Senaat verworpen — dat is te zeggen, in verachting van een besluit, regelmatig en grondwetlijk genomen door het corps, tot hetwelk gij behoort.

Ik verzoeke u, Mijnheer en achtbare kollega, de verzekering te aanveeden van mijne bijzondere hoogachting. Brussel, 27 febr. 1868. Baron d'ASÉTHAS.

Het Senaat is samen geroepen voor maandag 8 maart, om 2 uren.

De Zouaven in Rome.

Wij hebben met veel belangstelling het bulletin gelezen, eenen dezer dagen uitgegeven door het Komiteit der Pauselijke werken. Het is een katholiek hart troostelijk om zien dat de aanwerving der Pauselijke zouaven regelmatig blijft voortgaan en dat er op bepaalde dagen een nieuw aantal jongelingen uit Nederland naar Rome vertrekt om in de plaats te treden van legenen die na hunnen voltrokken dienst, weder keeren.

Men moet niet zeggen dat Rome, nu Frankrijk zijne verdediging in handen genomen heeft, geene soldaten meer noodig heeft. Het roemrijk jaar 1867 heeft meer dan genoegzaam bewezen dat de fransche legermacht te laat zou gekomen zijn om Pius IX te redden, indien deze aan zijne zijde de moedige bataillons der zouaven niet gevonden had.

Rome, op het oogenblik, geniet wel is waar, vrede; de ruwe les die onze zouaven in 1867 aan de omwenteling gaven, heeft hare dollie razerij eenigzins gestremd; doch zij slaapt, die vijandin van rechten order, zij is niet dood; bij de minste straal van hoop, die haar zal tegen schitteren, ontwaakt zij wellicht, even vreeslijk als zij te voren was.

Wat zal de taak dus schoon zijn die onze moedige zouaven zullen te vervullen hebben. Zij zullen niet alleen Pius IX, maar met hem de bisschoppen van geheel het Kristendom beschermen en door hunne manhafte houding de omwenteling afschrikken die van verre op haar prooi ligt te loeren.

Men schrijft ons uit Jodoigne dat de verdwijning van den notaris Leclercq de grootste droefheid heeft veroorzaakt in deze plaats en omringende dorpen. Men spreekt van een te kort tot 800 000 fr. behoovende, hieronder begrepen de fortuin zijner vrouw, die de notaris voor zijn lawehlijk in bewaring had.

De notaris Leclercq was voorzitter der liberale associatie, burgemeester van Jodoigne en lid van den provinciaal raad. Hij was den liberalen baan van het kanton. Hij heeft zijne wettige vrouw zonder duit laten zitten en een ander vrouwelijkschepsel met zich op reis genomen.

Landbouw-kronijk.

M. Henri Camels van Toulouse, schrijft aan de Revue agricole du Midi het middel dat hij aanwendt om des winters zijn vee te voederen. Ik neem, zegt hij, voor elk dier 5 pond stroo dat ik laat hakken; ik voeg er nagenoeg een liter zemelen bij, en ik doe dit alles in eenen bak

met zoo wat water, juist zoo veel als er benodigd is om alles te bevochtigen. Vervolgens laat ik dit 1/2 of 2 uren gisten, en ik geef dit menzel aan mijn vee in plaats van voeder. De dieren eten het aldus bereide voeder gretiglijk, en dit regiem, verre van hunne kracht en hunne gezondheid te verminderen, doet ze toenemen; hun haar wordt fijner, glansender en hunnen gang levendiger. Wat de bezuiniging betreft, het is gemakkelijk zich te overtuigen dat ze groot is. Inderdaad, de eenigste uitgave bestaat in den aankoop van eenen stroosnijder, waarvan de prijs verschilt van 15 tot 20 fr., eene uitgave welke zeer gering is ten aanzien der diensten welke men er van geniet.

Een Dashond.

Men leest in den Propagateur de Lille: Verleden zaterdag bracht een Parijzenaar 200 levende ratten aan, welke uit de waterloopen der hoofdstad voortkwamen.

Er was kwestie te weten hoeveel tijd een hond zou noodig hebben om 90 ratten te vermoorden. Dit was het getal der ratten, welke men in een park in gezet had met eenen hond, welke volgens de weddingschap, die bloedige operatie zou doen.

De ratten werden in een park ad hoc gebracht en daarna onmiddellijk de hond. Het was de minst sterkste van al de aanwezige dashonden. De moordrij begon, bij elken beet werd er een rat buiten gevecht gesteld. Er waren zeer ontroerende oogenblikken, dits was, wanneer de hond, tegelijkertijd door 8 of 10 der grootste ratten aangevallen, niet wist, welk hij zou lojen; doch hij aanzelde met lang en hij hervatte de worsteling met eene nieuwe vervoedheid.

Na het tijverloop van 7 1/2 minuten bleef er geen enkel knaagder in staat om tegenstand te bieden. Drwijl de dashond zijns vernichingswerk niet onvolledig wilde laten, begon hij de gekwetsten en stervenden, door nieuwe beeten af te maken, op zulke wijze dat er in minder als tien minuten, na het begin van het gevecht, 90 lijken op den grond lagen uitgestrekt. De dashond had slechts eenige lichte wonden bekomen.

Men schrijft ons uit Jodoigne dat de verdwijning van den notaris Leclercq de grootste droefheid heeft veroorzaakt in deze plaats en omringende dorpen. Men spreekt van een te kort tot 800 000 fr. behoovende, hieronder begrepen de fortuin zijner vrouw, die de notaris voor zijn lawehlijk in bewaring had.

De verschillige mogendheden van Europa hebben tegenwoordig boven de zestien miljoen mannen onder de wapens. Vier van dien, Frankrijk, Pruisen, Oostenrijk en Rusland, hebben ieder boven het miljoen. Als de vrede daarmee niet genoeg bewaard is, dan ken ik niet met.

Men schrijft uit Antwerpen, 24 februarij: Dezen morgen, tijdens de afwezigheid van zijn vader, is een schipperszoon van 7 jaar, al spelende op het dek, van de schuit in het water gevallen. Op dit oogenblik was de moeder brennen in het kabinet koflij van topscheuten. Zij hoorde de hulpkreeten van haren zoon, en vol angst kwam zij naar boven geloopen; maar welke was met hare blijdschap en hare verwondering, toen zij zag dat haar kind reeds gedood was en dat zij het maar te vaten had uit den mnd van John... den hond van het schip. Onnoodig te zeggen dat het dier veel geliefkoosd is geworden over zijne heldendaad.

De vermaarde fransche dichter de Lamartine en M. Trpiong, voorzitter der fransche kamer, zijn beiden deze nacht gestorven. M de la Gueronnière, ambassadeur van den Keizer der Franschen bij het Hof van Brussel, is heden uit Parijs naar België teruggekeerd.

Frankrijk.

Parijs, maandag, 1e maart.

De vermaarde fransche dichter de Lamartine en M. Trpiong, voorzitter der fransche kamer, zijn beiden deze nacht gestorven.

M de la Gueronnière, ambassadeur van den Keizer der Franschen bij het Hof van Brussel, is heden uit Parijs naar België teruggekeerd.